

511

ZARZĄDZENIE Nr 206 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 listopada 1959 r.

w sprawie trybu zatrudniania studentów szkół wyższych.

W celu zapewnienia przestrzegania wykonania przepisu art. 53 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336), zabraniającego studentom szkół wyższych podejmowania stałej pracy zarobkowej bez zgody dziekana — zarządza się, co następuje:

§ 1. Zakłady pracy nie mogą przyjmować do stałej pracy zarobkowej studentów szkół wyższych, którzy nie posiadają na to zgody dziekana.

§ 2. Zakłady pracy rozwiążą z zachowaniem obowiązujących przepisów stosunek pracy ze studentami szkół wyższych, zatrudnionymi bez zezwolenia dziekana, którzy do dnia

31 grudnia 1959 r. nie przedstawiają zezwolenia właściwego dziekana na podjęcie stałej pracy zarobkowej.

§ 3. Do kontrolowania przestrzegania przez zakłady pracy przepisów zarządzenia powołane są organy zatrudnienia prezydiów rad narodowych.

§ 4. Zarządzenie nie dotyczy studentów studiów dla pracujących.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

512

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 12 listopada 1959 r.

w sprawie maksymalnej wysokości i warunków udzielania kredytu bankowego na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności.

Na podstawie § 7 ust. 2 i § 12 ust. 2 uchwały nr 81 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1957 r. w sprawie pomocy Państwa dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych ludności (Monitor Polski Nr 22, poz. 157) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się maksymalną wysokość kredytu bankowego dla:

- 1) spółdzielni mieszkaniowych typu lokatorskiego w kwocie 125.000 zł jako kredytu przeciętnego dla planowanego programu na budowę jednego mieszkania;
- 2) spółdzielni budowlano-mieszkaniowych na budowę mieszkania w domu wielomieszkaniowym o powierzchni użytkowej:
 - a) do 65 m² w kwocie 125.000 zł,
 - b) powyżej 65 m² do 71 m² w kwocie 100.000 zł,
 - c) powyżej 71 m² do 110 m² w kwocie 50.000 zł;
- 3) spółdzielni budowlano-mieszkaniowych, spółdzielczych zrzeszeń budowy domów jednorodzinnych i osób fizycznych na budowę mieszkania w małym domu mieszkalnym bądź domu jednorodzinnego o powierzchni użytkowej:
 - a) do 71 m² w kwocie 125.000 zł,
 - b) powyżej 71 m² do 85 m² w kwocie 100.000 zł,
 - c) powyżej 85 m² do 110 m² w kwocie 50.000 zł.

§ 2. Wysokość kredytu bankowego udzielonego w granicach określonych w § 1 należy różnicować w zależności od sytuacji materialnej i stanu rodzinnego budujących.

§ 3. 1. Pierwszeństwo w uzyskaniu kredytu przysługuje:

- 1) spółdzielniom mieszkaniowym typu lokatorskiego zrzeszającym pracowników zakładów gospodarki społecznej, zwłaszcza robotników, realizującym budowę mieszkań w domach wielomieszkaniowych, odpowiadających obowiązującemu **normatywowi mieszkaniowemu**,
- 2) spółdzielniom budowlano-mieszkaniowym zrzeszającym osoby wymienione w pkt 1, realizującym budowę mieszkań w domach wielomieszkaniowych, odpowiadających obowiązującemu **normatywowi mieszkaniowemu**,

3) spółdzielniom budowlano-mieszkaniowym i spółdzielczym zrzeszeniom budowy domów jednorodzinnych zrzeszającym osoby wymienione w pkt 1, realizującym budowę oszczędnych małych domów mieszkalnych i domów jednorodzinnych o powierzchni użytkowej lokali mieszkalnych nie przekraczającej 71 m²,

4) pracownikom zakładów gospodarki społecznej, zwłaszcza robotnikom realizującym, jako osoby fizyczne, budowę oszczędnych małych domów mieszkalnych i domów jednorodzinnych o powierzchni użytkowej lokali mieszkalnych nie przekraczającej 71 m².

2. W ramach pierwszeństwa określonego w ust. 1 należy udzielać pożyczek w pierwszej kolejności:

1) spółdzielniom, których członkowie gromadzą wkłady oszczędnościowe w Powszechnej Kasie Oszczędności w sposób ustalony w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 listopada 1958 r. w sprawie dalszego usprawnienia systemu oszczędzania na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych Powszechnej Kasy Oszczędności (Monitor Polski Nr 94, poz. 514),

2) osobom, które ukończyły oszczędzanie na mieszkaniowych książeczkach PKO i zgromadziły wymagany odpowiednimi przepisami wkład oszczędnościowy.

3. Przez oszczędne małe domy mieszkalne i domy jednorodzinne, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, rozumie się domy realizowane przede wszystkim w zabudowie szeregowej przy użyciu materiałów miejscowych z mieszkaniem o ograniczonej wielkości, skromnym standardzie wyposażenia, niepodpiwniczone lub częściowo podpiwniczone o wysokości kondygnacji mieszkalnych nie przekraczającej wraz z grubością stropu 2,80 m.

§ 4. Projekty typowe zawarte w wydanym przez Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego w Warszawie katalogu domków typowych pod numerami:

- 1) 0221 traktuje się na równi z projektami domów, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 3 i 4,

2) 0139, 0143, 0146, 0154, 0159, 0216, 0224 traktuje się jako projekty o powierzchni użytkowej nie przekraczającej 85 m² (§ 1 pkt 3 lit. b) niniejszego zarządzenia).

§ 5. Zakazuje się przydzielania kredytów na obiekty nowo rozpoczynane przed zapewnieniem kredytu dla obiektów kontynuowanych.

§ 6. 1. Spółdzielnie mieszkaniowe niezależnie od kredytu bankowego określonego w § 1 mogą uzyskać dodatkowe środki kredytowe na budowę lokali przeznaczonych na cele socjalne, usługowe i kulturalne w wysokości nie przekraczającej 2.700 zł na 1 m² powierzchni użytkowej tych lokali.

2. Uzyskanie kredytu bankowego, o którym mowa w ust. 1, w razie gdy jego wysokość odpowiada planowanemu kosztowi budowy tych urządzeń, nie wymaga posiadania przez spółdzielnię wkładu własnego.

§ 7. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy kredytów bankowych na budowę, odbudowę lub kapitalny remont obiektów mieszkalno-pensjonatowych na terenach powiatu nowosądeckiego oraz miast Nowego Sącza i Kolobrzegu. Wysokość

i warunki udzielania tych kredytów określa zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 18 sierpnia 1958 r. w sprawie maksymalnej wysokości i warunków udzielania kredytu bankowego na budowę jednego domu w ramach budownictwa mieszkalno-pensjonatowego w powiecie nowosądeckim i miastach Nowy Sącz i Kolobrzeg (Monitor Polski Nr 68, poz. 397).

§ 8. Spółdzielnie mieszkaniowe i osoby fizyczne, które uzyskały pozwolenia budowlane na projektowaną budowę przed 1 stycznia 1959 r., korzystają w dalszym ciągu z kredytu bankowego na warunkach obowiązujących w 1959 r. (zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 10 grudnia 1958 r. w sprawie maksymalnej wysokości kredytu bankowego na 1959 r. na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności — Monitor Polski Nr 97, poz. 534).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1960 r.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: *S. Sroka*

513

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO ORAZ PAŃSTWOWEJ KOMISJI CEN

z dnia 20 listopada 1959 r.

zmieniające zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego oraz Prezesa Państwowej Komisji Cen z dnia 9 grudnia 1955 r. w sprawie ustalania wysokości i trybu pobierania opłat za usługi na targowiskach.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122), § 2 ust. 3 pkt 1 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336 i Nr A-115, poz. 1495, z 1954 r. Nr A-50, poz. 683 oraz z 1955 r. Nr 65, poz. 850, Nr 120, poz. 1582 i Nr 123, poz. 1601) i § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Handlu Wewnętrznego (Dz. U. Nr 10, poz. 62) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego oraz Prezesa Państwowej Komisji Cen z dnia 9 grudnia 1955 r. w sprawie ustalania wysokości i trybu pobierania opłat za usługi na targowiskach (Monitor Polski Nr 127, poz. 1635) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 skreśla się ust. 3,
- 2) w cenniku maksymalnych opłat za usługi świadczone przez targowiska, stanowiącym załącznik do zarządzenia, wysokość opłat w złotych ustala się:
 - w poz. 1 pkt 11 lit. a) na 2,00 od 1 kg mięsa przeznaczonego do sprzedaży dziennie,
 - w poz. 1 pkt 11 lit. b) na 1,50 od 1 kg mięsa przeznaczonego do sprzedaży dziennie,
 - w poz. 4 pkt 1 lit. a) za wyrąb w postaci rąbanki — 0,40 za 1 kg,
 - w poz. 4 pkt 1 lit. b) za wyrąb na poszczególne elementy kulinarne — 0,60 za 1 kg mięsa wieprzowego i 0,80 za 1 kg mięsa wołowego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *M. Lesz*

Przewodniczący Państwowej Komisji Cen: *J. Strumiński*

514

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 6 listopada 1959 r.

w sprawie zaliczenia niektórych urządzeń melioracji półpodstawowych do melioracji podstawowych.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 31, poz. 136) zarządza się, co następuje:

§ 1. Niżej wymienione urządzenia melioracji półpodstawowych zalicza się do melioracji podstawowych:

- 1) w województwie poznańskim, w powiecie konińskim — kanał „Powa—Topiec” o długości 12,8 km, łączący rzekę Powę i rzekę Topiec,
- 2) w województwie katowickim, w pow. gliwickim — potok „Łacza” o długości 3,3 km,
- 3) w województwie białostockim, w pow. grajewskim na terenie Rolniczego Zakładu Doświadczalnego „Biebrza” —

doprowadzalniki A₁, A₂, A₃ i rowy nr nr I, II, III, IV, V, VIII, 18 o łącznej długości 11,64 km,

- 4) w województwie kieleckim, w pow. lipskim, we wsi Chotcza — rowy melioracyjne o długości 6 km.

§ 2. Wydziały rolnictwa i leśnictwa (oddziały wodnych melioracji) prezydentów wojewódzkich rad narodowych województw wymienionych w § 1 wprowadzą odpowiednie zmiany do ewidencji urządzeń wodno-melioracyjnych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. *St. Gucwa*